

Ikt. sz.: FFB-40/14-3/2015/TE

TE-1/2015. sz. ülés
(TE-1/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottsága**
Természeti erőforrások fenntartható használata albizottságának
2015. március 23-án, hétfőn, 9 óra 42 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 532. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása; a határozatképesség megállapítása; a napirendi javaslat elfogadása</i>	5
<i>Albizottság megalakítása</i>	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
<i>Elnöki köszöntő</i>	5
<i>A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/3754. számú törvényjavaslat megvitatása és a vadászati törvény előkészítése</i>	6
<i>Elnöki bevezető</i>	6
<i>Dr. Bitay Márton Örs államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium) előterjesztése a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/3754. számú törvényjavaslatról</i>	6
<i>Kérdések, válaszok</i>	7
<i>Dr. Bitay Márton Örs államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium) előterjesztése a vadászati törvény előkészítéséről</i>	11
<i>Kérdések, válaszok</i>	17
<i>Egyebek</i>	21
<i>Az ülés berekesztése</i>	21

Napirendi javaslat

1. Elnöki köszöntő
2. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3754. szám) megvitatása és a vadászati törvény előkészítése

Előterjesztő:

Földművelésügyi Minisztérium képviselője

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Varga Gábor** (Fidesz), az albizottság elnöke

Sallai R. Benedek (LMP)

A Fenntartható fejlődés bizottságának titkársága részéről:

Hatvani Szabolcs, a bizottság munkatársa

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Dr. Bitay Márton Örs állami földekért felelős államtitkár
(Földművelésügyi Minisztérium)

Megjelent

Szabó Ferenc főosztályvezető (Erdészeti és Vadászati Főosztály,
Földművelésügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 42 perc)

Az ülés megnyitása; a határozatképesség megállapítása; a napirendi javaslat elfogadása

VARGA GÁBOR (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel és tisztelettel köszöntöm a Fenntartható fejlődés bizottsága Természeti erőforrások fenntartható használata albizottságának ülését. Szeretettel köszöntöm államtitkár urat, dr. Bitay Mártont, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkárát, valamint Szabó Ferenc főosztályvezető urat, az Erdészeti és a Vadászati Főosztály főosztályvezetőjét és természetesen képviselőtársamat, albizottságunk tagját, illetve a Fenntartható fejlődés bizottság elnökét, Sallai R. Benedek urat. Bencsik képviselőtársamra, alelnök úrra várunk, valamikor megérkezhet.

Mivel megvagyunk létszámileg, ezért – azt gondolom – elkezdhenénk a mai ülésünket.

A napirendi javaslatra tennék előterjesztést, amelynek az első része egy rövid elnöki köszöntő, a 2. napirendi pontja a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat megvitatása és a vadászati törvény előkészítése – előterjesztő ebben a Földművelésügyi Minisztérium képviselője –, a 3. pontban pedig egyebek. Amennyiben elfogadjuk a napirendi pontokat, kérem, kézfelemeléssel jelezzük! (Szavazás.) Köszönöm szépen. Egyhangúlag elfogadtuk a napirendi pontokat.

Elnöki köszöntő

Elnöki köszöntőmben szeretném ennek az albizottságnak a megalakulását bejelenteni. Sok szeretettel köszöntök mindenkit, aki tagként, előterjesztőként és más egyebekben segíti majd az albizottsági munkánkat. Ugye minden állandó bizottságnak létre kell hoznia egy albizottságot, ami ennek a bizottságnak a feladatkörébe tartozó törvények végrehajtását, gazdasági és társadalmi hatását, valamint a deregulációs folyamatokat kíséri figyelemmel. Tulajdonképpen ennek az albizottságnak a mai 2. napirendi pontja is ezzel foglalkozik.

Én jó munkát szeretnék kérni, és ha nagyon profán, akkor Isten áldását is ennek a bizottságnak a munkájára. De mindenképpen szeretném azt, hogyha ez egy konstruktív, szakértőkkel és szakértelemmel és lehetőség szerint tényleg konstruktív vitákkal felálló albizottság lenne. És remélem, hogy ezt be is fogjuk tudni bizonyítani. És mindenképpen szeretném azt, hogy ezeknek a törvényi előkészítéseknek, illetve a törvényeknek a megvitatása – mint ahogy eddig is a Fenntartható fejlődés bizottságban – a képviselőkhöz és a törvényekhez méltó legyen. Szeretném a munkatársaimnak megköszönni egyáltalán, hogy ezt az albizottságot a mai nap így elkezdhattük, és remélem, hogy az elkövetkezendő időszak jó munkával és tényleg jó, hasznos törvényekkel és ezeknek az előkészítésével fog telni. Ezzel az elnöki köszöntőmet én be is fejezném.

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/3754. számú törvényjavaslat megvitatása és a vadászati törvény előkészítése

Elnöki bevezető

Áttérnénk a 2. napirendi pontra, amely a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló '96. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, ennek a megvitatása és a vadászati törvény előkészítése.

Mielőtt az előterjesztőnek átadnám a szót: igen, ebben a napirendi pontban kettős értelemben és kettős pontról beszélünk, egyrészt a vadászati törvénynek a T/3754. számon van egy módosítása előttünk; ennek az általános vitája már meg is történt, és a mai nap pedig, azt hiszem, a Fenntartható fejlődés bizottságban a részletes vita is le fog folyni. Ez is egy fontos része ennek a napirendi pontnak, viszont a vadászati törvény teljes átalakítására, illetve előterjesztésére, úgy tudjuk, hogy már léteznek anyagok, és ha ezekről és ennek az előkészítése menetéről és hogy jelen pillanatban hol tart, az albizottságot tájékoztatnák, akkor azt nagyon megköszönénk. Ezzel kapcsolatban, nem tudom, hogy államtitkár urat vagy pedig főosztályvezető urat fogom megkérdezni? *(Dr. Bitay Márton Örs: Engem!)* Akkor államtitkár úrnak én is át is adnám mint előterjesztőnek a megszólalás lehetőségét. És köszönöm szépen.

Dr. Bitay Márton Örs államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium) előterjesztése a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/3754. számú törvényjavaslatról

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium):
Köszönöm szépen a szót. Én is mindenkit tisztelettel és szeretettel köszöntök. Gratulálok az új albizottság megalakulásához, és sok sikert kívánok hozzá! Azért is tartottam fontosnak egyébként, hogy eljőjtek – most amellet, hogy nyilván alapvető kötelességem megjelenni az ilyen bizottsági üléseken, de tudjuk jól, hogy mindenféle helyettesítésekkel különféle programok miatt azért nem mindig szokott ez így összejönni –, mert én is fontosnak tartottam ezt a dolgot, és nagyon örültem neki, hogy lesz talán egy olyan a parlament keretein belül, de mégiscsak egy olyan szakmai grémium, ahol lehet beszélgetni őszintén ezekről a dolgokról, és talán kisebb politikai felhangokat fog kapni egy-egy javaslat, és sokkal inkább a szakmai munkában fogunk tudni elmélyedni.

Tekintettel arra, hogy elnök úr is itt bemutatta, hogy a napirendben kettős szerep van, ugye, egyrészt a most aktuális törvénymódosítás, másrészt pedig maga a vadászati törvénnyel kapcsolatos, így azért a rend kedvéért is az aktuális módosítással kezdeném, ez az a bizonyos T/3754-es törvényjavaslat.

Rendkívül egyszerű és minimális tartalmú törvényjavaslatról van szó. A három részből álló módosításból kettőt az élet hozott, hogy ezt most gyorsan meg kell oldjunk. Az egyik a vadgazdálkodási üzemterveknek a státusza, hiszen ezek lejártak, és nem szeretnénk most egy új vadgazdálkodási, tíz évre megfogalmazott üzemtervi rendszert életbe léptetni, hanem azt javasoljuk, hogy a jelenleg meglévő üzemterveket, azoknak a lejárat határidejét toljuk ki. És ennek a kitolásnak az eredményeként be tudja várni, ha szabad így fogalmaznom, az új vadászati törvény majd a végleges megoldást, és akkor mégiscsak a fontosabb dologhoz varrjuk utána rendben az alacsonyabb szintű problémák megoldását, és nem pedig fordítva.

A másik része a vad-gépjármű ütközésének a helyzete. Ugye, itt az új polgári törvénykönyv elfogadása okozott némi zavart. Ennek a zavarnak az eredményeként egy, mondhatom, fenntarthatatlan helyzet alakult ki a vad-gépjármű ütközése terén,

és azt gondoltuk, hogy akkor ezt próbáljuk meg gyorsan orvosolni, mielőtt nagyon komoly kárhelyzetek keletkeznek. Erről szól a módosításunk, semmi különösebb tartalma, ami újdonság lenne, nincsen, a régi polgári törvénykönyvben bevett terminológiát átmentjük most ide, ezzel megoldjuk az új polgári törvénykönyv hiányosságát. Nyilván hosszabb távon majd az új vadászati törvényben meg esetlegesen, ha lesz, akkor az új polgári törvénykönyvben is érdemes lesz végiggondolni, hogy módosítást eszközöljünk.

És az egyetlen dolog, amire, úgymond, nem kényszerített minket az élet, hogy most gyorsan megoldást találjunk, de mégis nagyon komoly nyomás nehezedett ránk, és azt gondoljuk, hogy egy gyors ésszerűsítést érdemes végrehajtani: ez a bizonyos felsőfokú képesítéssel rendelkező vadgazdamérnök alkalmazása; hol kell, hol nem kell alkalmazni.

A törvény korábbi – a szó nem bántó értelmében, de úgy mondanám – primitív megoldását mi nem tartottuk jónak, és láttuk, hogy ebből sok probléma alakult, hogy hektárszámhoz kötöttük a felsőfokú végzettség előírását. Mi pedig azt állítjuk, hogy a szakmai munka, a terület ökoszisztémája határozza meg azt, hogy hol szükséges felsőfokú végzettséggel rendelkező vadgazdamérnököt alkalmazni, és hol nem. Ez a változtatás, hogy azt állítjuk, joga van a hatóságnak, az első fokú hatóságnak, joga van a vadásztársaságnak ezt eldönteni, illetőleg tulajdonképpen kettejük konszenzusán eldönteni, hogy hol kell ilyen felsőfokú végzettséggel rendelkező személyt alkalmazni, illetve hol nem szükséges.

Számos példát tudnék erre mondani pró és kontra. Csak általánosságban mondanám, hogy van olyan vadásztársaság, amelyik bőven 10 ezer hektár fölött gazdálkodik, de az élet úgy hozta, hogy különösebb oka nincs annak, hogy neki most felsőfokú végzettségű vadgazdamérnököt kelljen alkalmaznia. És van olyan vadásztársaság, amelyik éppen eléri a 3 ezer hektárt, de olyan különleges rendeltetésű területről beszélünk – a különleges rendeltetést itt most nem a hagyományos, jogszabályi terminológiában érteném, hanem köznyelvi szempontból –, ahol meg igenis már rég indokolt lenne, hogy valami különleges szaktudással vagy felsőfokú szaktudással rendelkező személyt alkalmazzanak.

Ha lehet kérnem, illetőleg javasolnom, akkor esetlegesen, ha van ezzel a módosítással kapcsolatban kérdés vagy hozzászólás vagy vélemény, akkor én azt szívesen meghallgatnám, mert ahogy az elnök úr felvezette a dolgot, akkor most át kéne vágjak a másokra, de akkor lehet, hogy érdekesebb lenne azt külön kezelni. Akkor most itt befejezem, és majd a nagy törvényről később. Köszönöm.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): A mostani módosításban még a károkozásról és a Ptk.-val való harmonizációról nem esett szó. *(Szabó Ferenc: Másodikként említette!)*

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): De! Kettőt említettem, hogy ezt a kettőt, tehát a vadgazdálkodási tervet és a Ptk.-t muszáj gyorsan, és csak mellécsaptuk a felsőfokút. *(Sallai R. Benedek: Igen, bocsánat!)*

Kérdések, válaszok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fel szeretném tenni a kérdést, hogy van-e valakinek az államtitkár úr tájékoztatójával kapcsolatban kérdése. *(Jelzésre:)* Mivel Sallai R. Benedek jelezte, így megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elsőként is nagy-nagy szeretettel köszöntöm vendégeinket, és elsőként is azt szeretném mondani, hogy az üzemtervek

hosszabbításával kapcsolatos javaslat teljesen egyszerűnek és logikusnak tűnik, szerintem azt támogatni illik, és ha csak erről lenne szó, akkor egy határozott igennel tudnám ezt segíteni.

A felsőfokú szakirányú végzettségűekkel kapcsolatban az államtitkár úr azt mondta, hogy néhány esetben az élet úgy hozta – ezt a fordulatot használta –, hogy szükséges lehet akár kisebb területeken is, viszont akár 10 ezer hektár fölött is lehet az, hogy ettől eltekintsünk.

Alapvetően, amennyire látjuk Magyarország vadgazdálkodási tendenciáit, és ha a vadászatát megnézzük, akkor növekvő nagyvadállomány-hasznosítás és kifejezetten csökkenő apróvad-hasznosítás valósul meg. Ilyen szempontból arra lennék kíváncsi, hogy mi az, amikor úgy hozhatja az élet, hogy nem szükséges 10 ezer hektár fölött. Én a Dunántúlon kevésbé vagyok jártas, de a Tiszán arról, amiket ismerek területeket, és 10 ezer hektár fölött vannak, azok általában inkább apróvadas jellegűek. Az Északi-középhegységben vannak kisebbek, amelyek nagyvadas jellegűek, és ott mindenütt nagyon nagy szükség lenne azokra a vadgazdálkodási törekvésekre, amelyek élőhelyfejlesztéssel járnak együtt.

Összességében, ha az országnak bizonyos vadgazdálkodási mutatói – legyen az, mondjuk, az apróvad-hasznosítással kapcsolatos – nem teljesítenek olyan jól, mint ahogy kellene, akkor bizony át kellene azt gondolni, hogy nem indokolt-e a megtartása annak, hogy magasabban képzett vadgazdálkodási szakemberek irányítsanak vadgazdálkodást. Elmondtam az általános vitában is, hogy ez nem az a szakasz, amiben keresztbe fogunk feküdni, nem fogunk belőle közelharcot megdulakodást csinálni, viszont azt látni kell, hogy általában a képzőintézeteknél, az egyetemeken, ahol vadgazdamérnököket képeznek, nem nagyon örömteli ennek a fogadtatása, hiszen akár több száz vadgazda jöhet ki évente ezekből az intézetekből, és bizony ez okozhat munkaerő-piaci problémát.

A másik pedig az, hogy sajnos Magyarországnak pont a vadgazdálkodási feladatai, illetve az élőhelyfejlesztéssel kapcsolatos feladatai nem a legjobb irányba haladnak. Megint visszautalok, csak az apróvadra célok: emiatt én úgy látom itt, hogy szükséges lenne ennek az újragondolása. Megértettem azt, hogy esetleg a vadgazdálkodási törvényben később, az átfogó módosítás során még rekonstruálásra kerülhet vagy rehabilitációra kerülhet ez az elvárás, de én ezt most mindenképpen egy olyannak érzem, ahol még a tesztüzem se kívánatos.

És akkor még annyit szeretnék csak kérdezni az államtitkár úrtól – két dologra hívta fel a figyelmet, ami terminológiai volt, az egyik a Ptk. átvétele. Tehát az új polgári törvénykönyv – polgári jogban kevésbé vagyok jártas, nem tudom, így kell-e mondani – Hatodik fejezet 563. §-ának (2) bekezdése az, ami gyakorlatilag ellenőrzési körén kívül eső elháríthatatlan okot említ. Jeleztem az általános vitában, hogy ennek a szó szerinti terminológiának az átvétele esetleg indokolt lenne.

A másik pedig, amit már említettem itt korábban, a végrehajtási rendeletben a „vadászható állatfaj egyede” megnevezés. Nyilván ezek maradhatnak így, de inkább a 2013. évi CCLII. törvény 49. §-a az, ahol egyedül „vadászható állat” megnevezést találtam, tehát azt kellene kijavítani, mert az a hibás. Ez két formai dolog, tehát ez sem olyan, ami az alkalmazást befolyásolja, csak a vadászati terminológia meg a szaknyelv hasznosítása szempontjából kívánatos lehet.

És akkor itt összességében – amire az elnök úr célzott –, amit nagyon-nagyon szerencsésnek és kívánatosnak látnánk, az az, hogy ha biztosan látja az államtitkár úr, hogy idejében a parlament elé kerülhet az átfogó vadgazdálkodási törvény reformja, akkor ennek valamilyen jellegű előkészítése már kellene hogy rendelkezésre álljon. Nagyon jó lenne, ha ennek nem is a kodifikált, de legalább iránymutatásban a változatait megismerhetnénk. Ezt nagyon jó lenne egyébként mielőbb a szakma elé is

tárni, azokat legalább, amelyekben egység van a szaktárcánál, mert a miniszterelnök úr a veszprémi választásokat követő Kossuth rádiós értékelésben azt mondta, hogy át fogják gondolni azt, hogy mennyire kell bevonni a társadalmat, és mennyire kell megértetni a jogszabályalkotás során. Én azt gondolom, hogy jó lenne, ha a miniszterelnök úrnak ez a felismerése az ilyen ágazati, szakmai törvényeknél is érvényesülne, és minél hamarabb megvalósulhatna az, hogy minél szélesebb párbeszéd induljon a szakmai végrehajtással kapcsolatos kötelezettségeknél.

Ja, és egyébként a Ptk.-nak az az iránya, ami kölcsönös, illetve mindenki maga által viselt kárt eredményez, egyébként támogatandó a részünkről is. Bocsánatot kérek megint, alföldi területről jövök, de ott, ahol, mondjuk, egy Audi A8-as elé megy egy őz, nagyjából az egész társaságot tehetné tönkre egy-egy ilyen károkozás a tavalyi módosítás miatt, tehát ennek a helyreállítása nagyon-nagyon indokolt. Itt csak terminológiai kifogás volt, egyébként maga az irány szintén támogatandó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Nem tudom, államtitkár úr, hogyan válaszolna. Mert ketten vagyunk, és én is szeretnék adott esetben kérdezni.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Még ezzel a módosítással kapcsolatosan?

ELNÖK: Igen. Akkor nekem át kellene adnom az elnöklést.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Akkor válaszolok most gyorsan.

ELNÖK: Jó, és akkor, ha merül még fel kérdés, nem tudtuk tisztába tenni, akkor én is kérdeznék. Köszönöm.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. A 10 ezer hektár, illetőleg a felsőfokú végzettségű vadgazdamérnök alkalmazása. Ha megengedi, képviselő úr, nem arra reagálnék, hogy tudok-e mondani olyat, ahol úgy gondolom, hogy nem szükséges, hanem arra reagálnék, hogy számtalan olyat tudok mondani, ami 10 ezernél kisebb, és úgy gondolom, hogy szükséges lenne. Most viszont a törvény, ugye, hektárokból gondolkodik. De szerintem ez butaság, nem kell hektárokból gondolkodni, a terület adottságától kell függővé tenni, hogy milyen szakszemélyzet alkalmazása szükséges. Tehát én csak azt állítom – és ez a törvénymódosítási javaslat is csupán annyit tartalmaz –, hogy ne akarjunk olyan egzakt szabályokat felállítani, amit az élet folyton-folyvást felülír. Tudnék mondani egyébként, csak mindig a negatív példa az rossz példa, és nem akarok senkit megbántani vele, de tudnék 10 ezer hektár felettit mondani, ahol innen úgy tűnik, de hát nem élek ott, hogy nincs olyan esemény, ami miatt indokolt lenne ilyen felsőfokú végzettséggel rendelkező személyt alkalmazni. De ezért mondtam, hogy inkább a visszaját mondanám, hogy sokat tudok olyat mondani, ami lényegesen kisebb, mint 10 ezer hektár, és szükség lenne rá, hogy ilyen alkalmazzanak. Ezért mondjuk azt, hogy el kell dönteni ott helyben, helyi szinten, ne a törvény döntse el, hanem döntsék el helyben, hogy mit szeretnének.

Az egyetemek vonatkozásában, élőhely vonatkozásában. Az egyetemek kapcsán megértem ezt az aggodalmat, bár azt gondolom, hogy azért egy elég komoly piac van, és most sem azért alkalmaztak valakit, vagy most sem olyan számban alkalmaztak felsőfokú végzettségű hivatásos vadászt, mint amilyen számban egyébként az

egyetemek ezeket a végzettségeket vagy ezeket a szakképesítéseket gyártják. Pardon! Tehát arra figyelemmel kell lennünk, hogy nem az egyetemeknek vagy ha szabad így mondanom, nem a jogszabályoknak kell feltétlenül mindent meghatározni, hanem inkább hagyjuk, hogy az élet határozza meg azt, amihez aztán illeszkednek megfelelően a jogszabályok is. Tehát ha világosan látjuk, hogy itt túlképzés van, akkor abból az egyetemeknek le kell vonni a konzekvenciáit, ha nem tudunk a munkaerőpiacon megfelelő helyet találni ezeknek a végzettségű embereknek. De azért nagyon komoly felvevőpiac van úgymond privát vadásztársaságoknál is, állami erdőgazdaságoknál is, nemzeti parkoknál is, tehát azért, hál' istennek, van bőven hely.

Az élőhelynél nyilván majd a vadászati törvény koncepciója kapcsán fogok néhány gondolatot mondani, de én azt gondolom, az, hogy az apróvadállomány helyzete milyen, arra az egyébként nem túl jó képre, amit látunk, nem az a jó válasz, hogy felsőfokú végzettségű vadgazdamérnököket kell alkalmazni. Tehát más problémák vannak, ami miatt az apróvadállomány helyzete olyan, amilyen. Ezekre részben megoldást fog már önmagában jelenteni a zöldítési program az Európai Unió keretén belül, ott alapjában véve az élőhellyel van a gond, illetőleg a nem megfelelő ragadozóvadászattal kapcsolatosan, valamint nagyon komoly szinergiák tapasztalhatók a vaddisznó térnyerése és az apróvadállomány számának a csökkentése miatt. És, képviselő úrnak talán mondhatom, hogy zene lesz füleinek, nyilván a mezőgazdasági kultúra változása is, monokultúrává változása is nagyban hozzájárul ahhoz, hogy ezek az apróvadfajok nem találják meg azt a táplálékot, nem találják meg azt az élőhelyet, amire szükségük van. Ezért gondolom, hogy egyébként a zöldítés jó program; ezért gondolom, hogy amit csinál a Földművelésügyi Minisztérium, a fogoly-visszatelepítési programmal kapcsolatos támogatás... Tehát ösztönzőket kell találni. Nem attól lesz jó a rendszer, jobb vagy kevésbé jobb, hogy felsőfokú végzettségű személy irányítja vagy nem felsőfokú.

A „vadászható állat”. Ezt szóvá tette képviselő úr a parlamenti vitában is. Szerintem se szerencsés ez a megfogalmazás, nekem is elkerülte a figyelmemet. Úgyhogy én ezt az ötletet megvettem, amit mondott, hogy inkább a maradék jogszabályhelyen módosítsunk, és akkor legyen egy szebb vagy jobb terminológia, mint a „vadászható állat”. Most nem akarok ebbe belenyúlni, mert abban bízom, hogy meg tudjuk csinálni az új vadászati törvényt, de ezt felírtam a javítások közé, mert azt gondolom, teljesen igaza van.

És akkor most térnék át, mert itt már konzultáció meg a vadászati törvény... *(Jelzésre:)* De akkor még visszafogom magam, mert elnök úr is szeretne még kérdezni.

ELNÖK: Igen. Látom, hogy az elnök úr itt jegyzetelt, úgyhogy megadom a szót, mert biztos, hogy van valami viszonzkérés ezzel kapcsolatban, amit az államtitkár úr mondott.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Igen, csak azért, hogy ne éljek vissza az idővel. Az első érvelése államtitkár úrnak azért nem jó, mert jelen pillanatban is így van, hogy a hatóság előírhatja a felsőfokú szakirányú végzettségűnek. Tehát idáig is az volt, hogy bármikor előírhatja. Tehát a visszafelé érvelés nem működik. *(Dr. Bitay Márton Örs: Miért nem?)* A jelenleg hatályban lévő vadgazdálkodási törvény azt mondja, az adott szakasza, hogy a vadászati hatóság előírhatja a vadgazdálkodónak felsőfokú szakirányú végzettségű vadgazda foglalkoztatását, de kötelező abban az esetben, ha a 10 ezer hektárt meghaladja vagy különleges rendeltetésűnél. Tehát a visszafelé érvelése nem működik, mert idáig is előírhatta volna azoknál, ahol úgy látta

szükségesnek. Tehát azért nem ül ez az érv, mert, mondom, jelen pillanatban is így van.

A zöldítésről pedig annyit, hogy teljes mértékben egyetértünk, csak az a baj, pont az ilyen foglyoprogram meg az ilyenek azt bizonyítják – nem tudom, esetleg főosztályvezető úr Hódmezővásárhelyen ott volt-e nemrégén ezen a foglyos konferencián, ahol gyakorlatilag a nemzetközi példák azt mutatják, hogy egy jó foglyos programot úgy vezetnek be, hogy hét-nyolc évig csak monitorozzák az élőhelyet, hogy hogyan alakul ki a gerinctelen fauna meg ilyesmi. Emiatt egyébként a vadgazdálkodási törvényben, ha lesz olyan, én támogatni fogom még azt is, hogy a vadászati üzemterveknek a tervezése hosszabb időt öleljen fel, mint tíz évet, mert nem beszélve egy tölgytelepítésről meg ilyenekről, de még az apróvad esetében is szükséges lehet. De pont azért lett volna szükséges a zöldítés esetében, hogy elkerüljük azt a fajta könnyítést, amit nemrég megszavazott a parlament, múlt hét folyamán, ami lehetőséget adott arra, hogy virtuális ökológiai célterületek jöjjenek létre, hogy ezt a célt megvalósítsuk. Hogyha államtitkár úr szívéen viseli így a vadgazdálkodás sorsát, akkor nagyon jó lenne, ha tárcán belül tudná képviselni ezt a véleményt, mert a virtuális zöldterületek létrehozása vagy ökológiai célterületek létrehozása, amit egy héttel ezelőtt könnyítésként megszavazott a parlament, az pont abba az irányba mutat, hogy ne kelljen egy csomó helyen megcsinálni a zöldítést. És az lett volna jó az apróvadnak, hogyha bármilyen visszatelepítési program előtt magát a faj eltűnésének az okait zárjuk ki. Tehát ugye minden visszatelepítésnek ez az alapszabálya, hogy először szüntessem meg az okot, amiért kipusztult. És emiatt lett volna az szükséges, hogy ezek a mezsgyék meg ökológiai célterületek létrejöjjenek. Egyébiránt köszönöm szépen a válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szerintem, a törvénymódosítással kapcsolatos vita – mondhatnám vitának, de igazából nagyrészt ez egyetértésben nyilvánult meg – lezárásra kerülhet akkor, hogyha nincs más kiegészítés. *(Nem érkezik jelzés.)* Ha nincs, akkor államtitkár urat szeretném megkérni, hogy a vadászati törvény előkészítésének az előrehaladottságáról, illetve arról, hogy hogyan, miképpen tud majd ez az albizottság vagy a bizottság is tevékenyen részt venni abban az előkészítő folyamatban, illetve a benyújtása előtt még tudjunk javaslatokat tenni adott esetben a szakmai kollégiumokon kívül, és meg tudjuk nézni egyáltalán ezt a törvényt, mielőtt benyújtásra kerül. Köszönöm.

Dr. Bitay Márton Örs államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium) előterjesztése a vadászati törvény előkészítéséről

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Csak annyit csatolnék még vissza, hogy azt azért örömmel látom, hogy Sallai képviselő úr is egyetért abban, hogyha jól figyelem, hogy olyan nagyon egzakt, hektárhoz kötődő számokat nehéz meghatározni. *(Sallai R. Benedek: Nyilvánvaló.)* Tehát logikusabb egy valamilyen szakmai. Azzal meg én értek egyet, amit ön mond, hogy azt világosan végig kell gondolni, hogy a hatóság milyen gyakorlatot használ. Itt most csak arról beszélünk, hogy azt ne csináljuk, hogy 10 ezer, és akkor tetszik, nem tesz, hanem nézzünk meg más szempontokat. És elnézést, hogy visszaéltem a lehetőséggel.

Az új vadászati törvény kapcsán először is szeretném leszögezni, mielőtt bárkiben rossz érzés kerekedne: nincsen negyedkész, félkész, háromnegyed kész normaszöveg, amit ügyesen tartunk a fiókban, és arra várunk, hogy majd a megfelelő pillanatban előrántsuk. Egy közös munka folyik a minisztériumban az én irányításommal. A közös munkának pedig a lényege, hogy egy olyan koncepció

kerüljön kidolgozásra, ami társadalmi vitára bocsátható, és a koncepció társadalmi vitájának lefolytatása alatt, illetőleg annak konklúziójaként lehet végleges normaszövegformába önteni a törvényt.

Minden jogalkotásnál, amit elvégzünk, nagyon fontos, hogy a legelején letegyük azt a sarokpontot, hogy miért csináljuk ezt az egészet. Tehát nincs rajtam ez a reformdüh, hogy mindenáron valamit meg akarok változtatni, ami esetleg jól működik, hanem úgy látom, hogy vannak problémák, nem működik jól, és ezért azt a döntést hoztuk, hogy igenis szükség van új vadgazdálkodási törvényre. Nem csak hogy új törvényre van szükség, hanem új koncepción alapuló törvényre van szükség, és ez azért nagyon fontos, mert nem azt szeretném, hogy a régit megfoltozzuk, és akkor azt mondjuk, hogy jó lesz az úgy, menjünk tovább, hanem azt szeretném, hogy a régi által előkerült problémákat, gondokat, amelyekre nem nyújt választ, nem nyújt megfelelő megoldást a régi törvény, egy új koncepció mentén próbáljuk megközelíteni.

És nyilván a másik nagyon fontos sarokpont, hogy mi van a központban, mi a legfontosabb védendő, támogatandó dolog a vadászati törvény átgondolásánál. Itt adódna sok minden válasz, de a legpraktikusabb, amit mi is a célkereszt közepébe tettünk, a vad; nem a vadászok, nem a mezőgazdászok, hanem a vad, mert ez a vadászatról, a vad védelméről szóló törvény, tehát nyilvánvalóan a vadnak kell a központban lennie.

Amiket nagyjából már világosan látunk, és akkor itt most kevesebbet mondok, mint ahol a minisztériumi munka, munkacsoporti munka tart, de azért mondok kevesebbet, mert nyilván a korrektség úgy kívánja, hogy amikor a koncepció összeáll – szeretném jelezni, hogy ez nagyon rövid időn belül meg fog történni, a végleges fázisában van –, először azért a miniszter úrnak illendő megmutatni.

És akkor itt mennék elébe az elnök úr kérdésének. Igyekezni fogok azt a fajta politikai kultúrát vinni vagy meghonosítani vagy újraéleszteni, hogy ezt a koncepciót is már előre meg fogom küldeni. Az a tervem, hogy a frakcióknak is a honlapon történő megjelenés előtt legalább huszonnégy órával elküldöm a koncepciót, és az elnök úr kérését figyelembe véve – ezt fel is jegyeztük magunknak –, ide az albizottsághoz még a frakcióknak történő megküldése előtt meg fogom küldeni akkor ezt a koncepciót, hogy úgymond elsőként értesüljenek erről.

A koncepcióban egyébként vannak alternatív lehetőségek, tehát ez nem egy kőbe vésett szabályrendszer, csak azt szeretnénk vele bizonyítani, hogy miről beszélünk. Az egyik a haszonbérleti időszak hossza, Sallai képviselő úr is itt ma már szóba hozta. Így van, azt gondolom, ha a vadat helyezzük a központba, akkor elengedhetetlen akár a nagyvadállomány – a minőségről beszélünk, mert a mennyiséghez nem szükséges hosszabbítani; a minőségről beszélünk, és erről nagyon keveset beszélünk, mert mindig a mennyiség kerül elő, de jóllehet, nagyon komoly problémák mutatkoznak tendenciózusan a nagyvadállomány trófeaminőségével. Tehát ha a minőségről beszélünk, akkor mindenképpen előre kell jönni.

Sallai képviselő úr kiválóan mondta, az apróvadállománynál és különféle élőhely-fejlesztési és egyéb programoknál lehetetlen a legtöbb esetben tíz évben mérni, aztán utána jön egy vadgazdálkodó, és ki tudja, hogy mit akar majd a területen csinálni. Habár hozzáteszem, hogy szeretnénk azért törvényileg körülbástyázni ezeket a programokat, hogy ne teljesen a vadgazdálkodó kénye-kedvétől függjön, hanem azért legyen egy zsinórmérték.

Fontos, hogy lássuk, önmagában a nagyvadállomány túlszaporulatára milyen választ tud adni a vadászati törvény. Ezt egyrésztől kell lokálisan is kezelni, meg kell országosan is kezelni. Mondjuk, a vaddisznó vonatkozásában nyugodtan beszélhetünk országos jellegű problémáról, de mondjuk, a szarvas vonatkozásában

már nem biztos, hogy országos jellegű a probléma. Tehát erre a megfelelő válaszokat meg kell találni, a koncepcióban lesznek felvetéseink erre vonatkozóan, például olyan analógiák, hogy a legtöbb vadkár Somogy megyében keletkezik, a legnagyobb vadsűrűség majdnem Somogy megyében van, és mit ad isten, mit nem, a legtöbb vadvédelmi kerítés is Somogy megyében van; 2584 kilométer számszerűen Somogy megyében a vadvédelmi kerítés. Akármennyire próbáltam visszaadni a számokban, próbálom magunkat jobb színben feltüntetni, hogy folyik szakmai munka, megnézünk régi számokat, de mindenütt azt tapasztaltam, hogy a nagyvadállomány növekedésével arányosan növekszik a vadvédelmi kerítések száma is.

Magyarul: világosan látszik, hogy a nagyvadállomány mennyiségének problémájára, a felvetett jogos, reális problémára rossz válasz a vadvédelmi kerítés, mert nem hozza meg a hozzá fűzött reményeket, csak mondjuk, akinek nincs sok pénze, és nem tudja bekeríteni, na, ott aztán okoz vadkárt. Akinek meg sok pénze van, az bekeríti a mezőgazdasági területet, és viszontlátásra.

Aztán hogyan tudjuk megoldani azokat a problémákat, hogy szépen a korábbi területlehatárolásoknál kikönyökölték a jobb lehetőséggel bíró vadászok azt, hogy az erdőszéléig, az erdőben ők vadásznak, a mezőgazdasági területen meg vadászik nem tudom én, kicsoda, és akkor az erdőben, mondjuk, egy 30 éves bükkösben vajmi kevés kárt okoz a vad, miközben táplálkozni átjár a másik vadászterülethez, ott meg csak a vadkárt csinálja? Erre milyen megoldást tudunk találni? Tehát felismerjük-e azt, hogy ha a vadat helyezük a központjába a vadászati törvénynek, akkor világosan látnunk kell azt is, hogy a vadkár kérdését sem lehet 3 ezer hektáronként értelmezni, hanem valamilyen tájegységekben kellene átnézni, ahol egyébként jön-megy a vad.

Ennek olyan eredményt kell elérnie, hogy ne az legyen, hogy az egyik helyen hiába próbálják megóvni, és mondjuk, a golyóra érett bikalövéses százalékát egyre felfelé tolni, hogy minél több legyen az éves terítékéből a golyóra érett bika, ha a szerencsétlen bika áteszi a lábát a másik oldalra, és azonnal lepuffantják a mezőgazdasági területen, mert egyébként megérthető – nem örülünk neki, nem is szívesen mondok ilyet –, hiszen oda meg állandóan csak a vadkárt csinálja.

Ezzel valamit kezdeni kell, miközben egyébként – hogy mondjak még egy anomáliát – növekszik a nagyvadlétszám. Tehát, ha valahogy az egyes állításokat egymás mellé teszem, nem jön ki egy logikus magyarázat rá, tehát itt vissza kell keresni a szálakat a rendszerben, hogy hol vannak a problémák. Érdemes azon elgondolkodni ebből kifolyólag, hogy olyan vadászterület nem kijelöléseket, de úgy támogassuk a vadászterületek megalakulását, hogy ott már eleve a vad érdeke első helyen szerepeljen, és ehhez lehessen igazodnia a földtulajdonosi közösségnek.

Nagyon szeretnék túllépni azon a problémán, hogy a földtulajdonosi közösségben lévő legkisebb gazdák, akik nem is vadásznak, sokszor nem is tudják egyébként, hogy kik vadásznak ott, ők semmilyen hasznát nem élvezik annak, hogy valakik ott egyébként jól vadásznak. A befizetett haszonbérleti díjak nagyon sok esetben nem jutnak el a kis gazdákhöz, a tulajdonosokhoz. Nem világos az, hogy kinek milyen felelőssége van. Megalkottuk a földtulajdonosi közös képviselő fogalmát, benne van a jelenleg hatályos vadászati törvényben, de nincs hozzá se szankció, se feladat, semmi nincsen hozzátevé, számon kérni meg aztán végképp nem tudja senki. Arra apellálunk, hogy majd a népharag vagy elküldi, vagy nem. Na most, nyilván a mai világban ezt már valahogy rendezni kellene, hogy akkor ki lehet a földtulajdonosi közösség tagja, annak milyen felelősséget kell vállalnia.

Aztán a vadászatra jogosult a vadászati használati díjat befizeti-e a földtulajdonosnak? Ha nem fizeti be, annak milyen következménye van? Egy végelethetetlen pereskedés, aminek a végén majd születik valamilyen döntés? Vagy megfordítjuk a dolgot, és azt mondjuk, hogy van egy azonnali hatósági lehetőség arra,

hogy valamit tegyünk – a koncepcióból majd ki fog derülni, hogy mit –, ami már eleve abba az irányba tolja a rendszert, hogy tessék szíves lenni megegyezni, tessék szíves lenni kifizetni, amit kell, mert ha nem, akkor olyan szankció következik, ami senkinek nem lesz jó, sem a vadászatra jogosultnak, sem pedig a földtulajdonosnak.

A vadászterület méretével kapcsolatosan nem tudunk újat, ennyit előrebocsáthatok. 3 ezer hektár alá – az összes szakmai szempontot figyelembe véve, nemzetközi példákat is megnézve –, azt gondoljuk, nem érdemes menni, legalábbis a nagyvadállomány létszámát biztos, hogy drasztikusan és hamar csökkenteni lehetne ezzel az intézkedéssel, és annak, ami a célunk, hogy a magyar vadászati kultúra, az a trófea, ami tartozik a nagyvadállomány gondolatvilágához, és aminek nagyon komoly turisztikai és egyéb anyagi bevételi lehetőségei vannak, biztosan nem tenne jót.

Felfelé korlátozni pedig, azt gondolom, hogy azok a tájegységek, amiben gondolkodunk, a tájegységi vadgazdálkodás, illetőleg a földtulajdonosok magán döntési joga miatt nem látnám értelmét, hogy ebbe bele kelljen nézzünk.

Aztán a hivatásos vadász helyzete és kérdésköre. Most a hivatásos vadász teljes egészében ki van szolgáltatva a vadásztársaságnak, hiszen ott él, onnan kapja a fizetését, bizonyos esetekben szolgálati lakást, gépjárművet etc. Na most, tőle nem tudom elvárni, hogy amikor az elnök a negyedik mínusz pontos bikát lövi abban az évben, akkor felemelje a hangját, és azt mondja, hogy na, eddig és ne tovább. Tehát itt valamilyen állami támogatást be kell tenni a rendszerbe, mert különben teljesen felesleges, hiszen mindig is a vadásztársaság elnökének, intézőbizottságának, de végső soron a többségnek totálisan kiszolgáltatott, se programokat nem tud megvalósítani, azoknak a szakmai levezénylését pedig nem tudja számon kérni a társaságon, mert hiába döntene így vagy úgy, nincsen neki különösebben lehetősége.

A vadkár kérdése. Itt már említettem, hogy túl kell lépni erről a 3 ezer hektáronként megnézzük, és nálam jót vadászunk, a szomszédnál pedig jól megeszi a kukoricát, hanem valami ennél okosabb megoldást kell találni. De a vadkár rendezésénél elengedhetetlen fontosságú. Ez például egy olyan helyzet, ahol azért nagyon markánsan megjelenik a vadközpontúság mellett a gazdáknak is az érdeke. De itt is egy szimbiózist kellene kialakítani. Tehát amikor az erdőszűltség közepében lévő 24 hektárba bevetem a kukoricát, egyébként egy kiváló vaddisznós területnél, akkor ne tessék csodálkozni, hogy abból nagyon nem lesz termés. Vagy amikor az erdőszáv és a mezőgazdasági hasznosítású terület nemhogy találkozik, hanem egymásba folyik, akkor praktikus a vadásznak nem túl sok lehetősége nyílik arra, hogy vadkárelhárító vadászaton belenyúljon az állományba, tulajdonképpen riasztólövés leadásán kívül másra nem nagyon nyílik lehetőség. Tehát itt egy kell szimbiózist alkotni. A szimbiózisnak a lényege viszont nem az, hogy a gazdák rosszabbul járjanak. Tehát azt világossá kell tenni, hogy a vadállomány a legfontosabb, ezen belül a vadkárnál igenis azt a megoldást kell megtalálni, ami a gazdák számára is megfelelő. Szeretném jelezni, abban bízunk, hogy az, ami a koncepcióban olvasható lesz, az valami ilyesmi megoldást fog jelenteni.

A trófeabírálati rendszer. Vannak ilyen megfejthetetlen anomáliák. Megfejthetetlen anomália per pillanat, hogy egy mínusz egy pontos őzbak még lehet érmes, tehát kaphat még érmet. Kap egy mínusz egy pontos trófeabírálati rendszert, és utána kap egy ezüstérmet adott esetben. Na most, ezek nem összeférhető dolgok. Tehát, aki mínuszpontos trófeát lő, azért a trófeáért nem jár semmilyen fajta díjazás vagy érem, hogy úgy mondjam. A trófeabírálati rendszerrel nagyon fontos, hogy egy egységes bírálati rendszer legyen, tehát hogy ne legyenek benne akkora ingások, hogy ugyanazt a trófeát „A” bírálójánál iksz pontra bírálják, „B” bírálójánál ipszilon pontra bírálják. Nagyon fontos, hogy figyeljünk arra, hogy nemcsak az európai sztenderdek, hanem az amerikai sztenderdek szerint is megjelenítsük a trófeabírálati

pontszámot, hiszen a vadászati turizmust is szeretnénk fellendíteni, márpedig Amerika irányából nagyon gyengék vagyunk, nagyon kevés vendég érkezik. Holott az ő elszámolásuk, pontrendszerük alapján az a trófea, ami itthon nem kapna a hagyományos pontrendszerben kiemelkedő pontot, nagyon kiemelkedő. Tehát marketingértéke van a dolognak.

A vadkárnál elfelejtettem mondani, oda annyiban térnék vissza, hogy szükséges kidolgozni az egységes vadkárbecslési protokollt. Tehát ezt világosan látni kell, hogy mi alapján, hogyan, mit becsül és ki, mert most az a helyzet, hogy egy ilyen nagy összevisszaság látható. Itt is brutális különbségek lehetnek adott területek vadkárbecslésénél, ha egyik vadkárbecslőt hívom ki, vagy ha a másikat. És azért, mert akár hiszik, akár nem, de semmilyen egységes protokollrendszer nincs a vadkárbecslés mögött, személyes ambíciók, szubjektumok alapján történik a becslése ennek a vadkárnak.

És akkor vannak ilyen mellékdolgok, hogy a hagyományos vadászati módoknak az erősítése. A vadászati idények átalakításánál, ami most várható rendelet is már, ez köszön vissza: nagyvadállomány szabályozásánál ne a vehemvelési időszak utolsó periódusában, tavasszal kezdjük el szarvas tarvadat gyéríteni, mert én ehhez nem adom a nevemet. Tessék ősszel elvégezni azt a munkát. Nem a vemhes ünöt kell agyonlőni vagy éppen a szoptatós ünöt kell agyonlőni. Elnézést, hogy ilyeneket emlegetek.

A vaddisznónál megnéztük, kutatásokat végeztünk, sajnos olyan szinten felborult a vehemvelési időszak, hogy egyszerűen nem lehet kitalálni olyan idényt, ami vadászias, mert jómagam talákoztam december 17-én frissen született malacokkal. Na most, oda akkor milyen vadászati idényt találjunk ki? Ráadásul ott van is az a társadalmi nyomás, mindenki a vaddisznóról beszél. Szerintem az nagyon helyes, hogyha ott gyérítünk, vagy egy nagyobb gyérítést veszünk figyelembe.

A trófeabírálati rendszer. Elnézést, hogy egy picit csapongok, csak annyit vissza, hogy ott sem érdemes azt a rendszert, azt a mínuszpontos rendszert visszavezetni, ami volt, mert azokat szoktuk hívni padlásbikáknak, azt a korszakot, hogy szépen felviszem a padlásra az abszolút rossz lövést, és viszontlátásra, nem mutatom be. Na most, itt pozitív ösztönzőket kellene megfogalmazni. Szintén vadászati tájegységben kellene értelmezni ezeket a trófeákat, és, mondjuk, bizonyos számú rossz elejtés után kezdődne valamilyen szankció. De ezt a rossz elejtést senki nem fogja nekünk jelezni, csak a hivatásos vadász. A hivatásos vadász nem tudja jelezni, mert az elnök nem engedi neki. Most gyakorlati példákat mondok. Tehát azért mondom, hogy mint ahogy minden törvény, ez is egy nagy mátrix, egy kártyavár, ahol nem lehet kihúzkodni útközben egy-egy elemet, mert akkor az egész összedől. Tehát ezt szépen egymásra felfűzve kell.

A tiltott vadászati módok, illetőleg eszközök használatával kapcsolatos szigorítások, illetőleg ami nagyon fontos lenne, és látjuk, hogy problémát okoz, a belterületen megjelenő vad kérdése, bár erre meg őszinte válaszem, hogy ezt felvetni fogjuk csak, és a társadalmi vitától várunk majd valami jó megoldást, mert életveszélyes – a szó legszorosabb értelmében – belterületen vadászpuskával megpróbálni a vadat terítékre hozni, tehát ott valamilyen más megoldást kell találni. Nem tudtunk egyelőre jobbat kitalálni annál, mint hogy felvetjük, és majd a közbölcseesség hátha valami jó megoldást szül rá.

Tehát számos elemből áll ez a koncepció, nagyon aprólékosan végiggondoltuk. A kis kulisszatitok még annyi, hogy nem a hagyományos technológiákkal gyártottuk ezt a koncepciót, hogy leült a bölcs államtitkár, és elmondta a bölcs főosztályvezetőnek, hogy hogy nézzen ki a törvény, hanem hivatásos vadászokat kértünk meg, közép fokú végzettséggel, felső fokú végzettséggel rendelkezőket,

egyetemi tanárok ültek a munkacsoportban, akikkel ezt kidolgoztuk, gazdák ültek a munkacsoportban, akik érintettek folyamatosan a vadkárral; folyamatosan konzultáltunk a társfőosztályok, természetvédelem, mit és hogyan szabad, érdemes, illetőleg lehet. Tehát egy elég széles spektrumú csapat dolgozott itt ezen a koncepción, és, még egyszer mondom, nagyon remélem, hogy körülbelül egy-két héten belül ezt a koncepciót ide meg fogom tudni küldeni, és utána rövidesen társadalmi vitára is fogjuk tudni bocsátani. És van egy olyan reményem is, de ezt csak halkán mondom, hogy mint ahogy ez a módosítás sem okozott óriási politikai vitát, díjazni fogja a politikai közélet is azt a szakmaiságot, amit igyekeztünk belevinni ebbe a törvénybe, hogy minél jobb törvény legyen.

A végére hagytam direkt a vad-gépjármű ütközésének a kérdéskörét, mert ezt nem a vadászati törvényben kell szabályozni, hanem ezt, meggyőződésem szerint, különféle biztosítási oldalokról kell megközelíteni. Igen, vagy mindenki viseli a maga kárát... Ennél talán egy jobb megoldás lehetne, hogy valamilyen biztosítási formát kitalálni akár a vadgazdálkodó számára, de mindenképpen az autós számára, hogy valami legyen. Azért is gondolom ezt fontosnak, mert itt már szóba került a vadászható, illetve nem vadászható fajok, hogy ugye a nem vadászható fajok esetében, az általuk okozott gépjárműütközés esetén fennálló kár az meg ugye aztán tényleg lóg a levegőben, hogy azzal mi van. Tehát szerintem közösségi érdek az, hogy valamilyen megoldást találjunk. Én abba az irányba hajlok, hogy alternatív megoldásként ikszelgetem év végén a casco lapomat, és ott van egy olyan rubrika, hogy vad-gépjármű. Van, aki azt mondja – most talán pont a parlamenti vitánál is, ha jól figyeltem, a Jobbik-frakció mondta –, hogy a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításba kéne beletenni. Én ezt nem támogatom, de ha ez lesz a népi bölcsesség, a magam részéről el tudom fogadni, mert én személy szerint biztos, hogy fogok ilyet kötni, ha meglesz rá a lehetőségem, de én azt mondom, hogy mindenki gondoskodjon magáról. Ha ő szeretne kötni, kösse meg, ha nem, nem. Annyi kormányzati nyomás kell a biztosított irányába, hogy reális áron legyen ilyen lehetőség, hogy meg tudja kötni. Ha viszont nem köti meg, akkor utána tényleg az jön, hogy mindenki viseli a maga kárát; az A8-as Audinak összeszedi az elejét, aztán hazaviszi, mi meg kizsigerejük az őzet, és szomorúan a kutyaáknak adjuk, mert nem úgy lett terítékre hozva, ahogy az emberi fogyasztásra alkalmas lenne.

No, mondhatnám azt is, hogy előljáróban, mert nyilván erről még sokat fogunk beszélni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úrnak. A jó hír az, hogy egy-két héten belül itt a koncepció, a rossz hír az – már ilyen idézőjeles rossz hír –, hogy akármelyik felvetést említette az államtitkár úr, szerintem mindegyik megér legalább jó pár óra egyeztetést pluszban, úgyhogy az albizottság külsős tagjainak ez egy kicsit rossz hír lesz. Mivel szívemen viselem ennek a vadászati törvénynek a sorsát – úgy, ahogy az államtitkár úr és a főosztályvezető úr –, így biztos vagyok benne, hogy ha nem is az államtitkár urat, de a főosztályvezető urat fogjuk még keresni.

Nagyon örülök ennek a tájékoztatónak. A politikai vitákról annyit, hogy ezeket mindig le kell folytatni és meg kell vívni. Mivel itt alapvetően szerintem egy eléggé pártsemleges dologról van szó, szeretnénk, ha mondjuk a szakmaiság azért sokkal nagyobb szerephez jutna. Azt gondolom, gyakorlatilag a vadászat is egy olyan terület, mint a foci, hogy mindenki ért hozzá, mindenkinek megvannak a saját szempontrendszerei, hogy hogyan és miképpen képzelem el az elkövetkezendő időt, de úgy gondolom, az irány, amit az államtitkár úr elmondott, mindenképpen jó, és szeretném is kérni, hogy a koncepció véglegesítésénél – mielőtt törvénytervezet

formájában benyújtanák – tényleg egy minél szélesebb körű társadalmi egyeztetés legyen.

Én a vadászok oldaláról tudom mondani, hogy nagyon várják már egyrészt azokat a felvetéseket, amelyeket itt az államtitkár úr felvetett. Tényleg azt tudom mondani, hogy a vadászok részéről tényleg egy ilyen pillanatnyi, hiszen az időnk most tényleg viszonylag kevés arra, hogy ezt szélesebben kibontsunk. Mindenesetre jó volt hallani, hogy azért minden apró mozzanatra és momentumra figyelnek az elkövetkező vadgazdálkodási törvényben, és remélhetőleg sikerül is egy olyat megalkotnunk, ami többé-kevésbé megfelel, mert azt tudom, hogy mindenkinek nyilvánvalóan nem fog tetszeni.

Az államtitkár úr jelezte, hogy viszonylag rövid idő áll még rendelkezésre. Én mindenesetre megadnám még az elnök úrnak a lehetőséget, hogy... *(Dr. Bitay Márton Örs: Egyetlen nagyon rövid mondatot, kiegészítést szabad?)* Hogyne!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm. Az egyik az, hogy egy kicsit csaltam direkt az idővel: 11 órakor van az ünnepség, tehát azért még egy kicsi idő van, csak előre nem akartam lelőni ezt a poént.

A másik meg az, hogy mikor lesz törvény, azt nem mondtam. Az az álmom, hogy nyárra beterjesztésre kerül a törvény, és akkor a normaszöveg az egész nyári szünetben a honlapon még olvasható, tehát még mindenki át tudja rágni...

ELNÖK: Az összes vadász láthatja a nyári szünetben.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): ..., meg tudja beszélni, én be tudom gyűjteni a sok kritikát, és szeptemberben akkor úgy tudnánk nekivágni, hogy esetleg év végére, őszre legyen törvény. Bocsánat, csak ezt akartam mondani.

Kérdések, válaszok

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Tessék!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elsőként is Hatvani Szabolcs titkár urat arra szeretném megkérni – az államtitkár úr egy-két hetet mondott –, hogy akkor a harmadik héttől naponta a főosztályvezető urat felhívjuk, hogy hol áll ez a koncepció *(Derűltség.)*, hogy ezt az ígéretet be is hajtsuk, mert nyilvánvalóan kíváncsiak vagyunk.

Bocsásson meg, államtitkár úr, még egy nagyon picit visszautalok a mostani módosításra. Tehát itt az elhangzottak során több dolog van, ami érinti az ezzel kapcsolatos gondolkodást is, ugyanis számos olyan vadgazdálkodási problémát és anomáliát említett, amelyek pont olyanok, hogy magasabb szakmaiságot igényelnének a vadgazdálkodók részéről, és ahol indokolt lehetne az, hogy magasabban képzett vadgazdák legyenek mindenütt. Tehát teljes mértékben egyetértettem azzal az érvelésével, ami, mondjuk, a vadfajok mozgását, életterét helyezi a központba a szabályozásban, viszont éppen ezért igényelne az egész gondolkodás vadbiológiai képesítést meg vadbiológiai háttér-információkat, amihez viszont a magasabban képzett vadgazdák szerintem továbbra is szükségesek lehetnek. Nyilvánvalóan nem szó szerint így használta az államtitkár úr, de teljes mértékben egyetértetek azzal, hogy sokkal inkább a vadgazdálkodásban minőségi és nem mennyiségi irányba kellene elmenni, hiszen vadgazdálkodási szempontból a nem megfelelő színvonalú vadgazdálkodás az ország kára is, bevételben és fenntartásban.

Ha már arról beszélünk, hogy hogyan lehetne jobb minőségű vadgazdálkodással nagyobb bevételeket esetleg elérni, akkor itt nagyon-nagyon fontos téma a hivatásos vadászok jogállásával kapcsolatos anomáliák kérdése. Amiket elmondott tapasztalatokat, ezek még inkább hatványozottan jelentkeznek szerintem a gyakorlatban és sok más tekintetben. Tehát nekem van szerencsém ismerni nagyon sok olyan hivatásos vadászt, aki, mondjuk, természetvédelmi szempontokat is érvényesítene, de saját tagjaival szemben, akik a foglalkoztatást biztosítják, szinte lehetetlen.

Ez azért fontos, mert most, mondjuk, a sasmérgezéseknél meg ilyeneknél nagyon sokszor a hivatásos vadászokra olyan nyomást helyeznek, amivel esetleg ők szakmailag nem értenek egyet, holott részükre van előírva, mondjuk, a legalább középfokú vadgazdálkodási végzettség – azt hiszem, vadgazdálkodási technikus még most, aki hivatásos vadász lehet –, és nem pedig a vadásztársaságok vezetőire.

Itt legalább egy fontos szempont lenne az, hogy amennyiben a szakmai ismeret a hivatásos vadászoknál van, és nem egy irányító testületben, akkor át kell gondolni azt, hogy ezt a foglalkoztatást hogyan oldjuk meg, és itt akár a vadászati felügyelőségeknek történő vadgazdálkodói, hivatásos vadászai költségbefizetésről és foglalkoztatási átadásról is érdemes gondolkozni. Nem tudom, hogy ez mennyire forradalmi, de a természetvédelmi őrszolgálat pont azért működőképes, mert nem a gazdák meg a védett területeken gazdálkodók foglalkoztatják az őröket, hanem a nemzeti parki igazgatóságok. *(Dr. Bitay Márton Őrs: Még.)*

Erre analóg módon, a hivatásos vadászok foglalkoztatási és jogállási kérdéseinek rendezése az egyik legsarkalatosabb pontja lehet a vadgazdálkodás hosszú távú sikerességének, mert tetszett volt mondani a felvezetőjében, hogy vannak problémák a jelenlegi vadgazdálkodási törvénnyel. Ezeknek a problémáknak egy jelentős része – meggyőződésem szerint – az alkalmazás hiánya vagy a helytelen alkalmazás. Bocsásson meg, hogy most a politikus is szól belőlem, de énnekem folyamatos kritikám ez, hogy nem a folyamatos újraszabályozással, hanem az alkalmazások hatékonyabb végrehajtásával lehetne nagyobb jogbiztonságot és szakmaiságot teremteni. Tehát itt is, ha a hivatásos vadászok jogállása rendeződne, akkor lehet, hogy még a mostani szabályozási környezetben is jobb és magasabb színvonalú vadgazdálkodást érhetnénk el.

A vadgazdálkodási turizmussal kapcsolatban egyvalamiben hadd kérjem már az államtitkár úr segítségét mint az FM egy befolyásos vezetőjét! Az elmúlt időszakban nagyon-nagyon sok problémát okozott az, hogy az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap esetében azok a vadászatra jogosultak, akik nem önálló jogi személyként, tehát nem egyesületi formában dolgoztak, hanem földtulajdonosi közösségként vettek részt, gyakorlatilag ki voltak zárva minden pályázati rendszerből. Tehát addig, amíg az egyesületek pályázhattak vadászházra, vadgazdálkodási, turisztikai folyamatokra, addig minden földtulajdonosi közösség ki volt ebből zárva, és nyilvánvalóan ez sok problémát jelentett.

És még egy: feltételezem azt, hogy az anomáliák között nem mondott el mindent, rengeteg más is szóba került. Aki rendszeresen nézi, mondjuk, a VadaszApro.net honlapot, az tudja, hogy az egy ilyen általános cserebere piactere a vadászoknak, folyamatosan minden eszközt meg lehet venni tiltott vadászati módokhoz. Feromonokat lehet venni, akusztikus hangadó anyagokat lehet venni, és nem beszélve arról, hogy a teljes oldalas hirdetésekben olyan elektronikai, optikai eszközöket árulnak, amelyek egyébként vadászatiilag tiltottak, és mégis megy a forgalmazásuk.

Tehát itt két dolgot lehet csinálni: vagy újragondolni, hogy mit szabad, mit nem, de annak, hogy illegálisan tartani a vadászok egy jelentős részét,

nyilvánvalóan nem sok értelme van. Tehát vagy szabályozni kell a forgalmazást is, mint ezt egyébként másutt is teszik, vagy pedig, ha ezt nem akarjuk megtenni, nem akarunk ennek teret engedni – nem tudom –, hogy éjjellátó optikai eszközöket, céllátcsöveket meg ilyeneket lehessen forgalmazni, akkor viszont a forgalmazást se engedjük, és akkor át kell gondolni azt is, hogy milyen feltételekkel és hogyan lehessen használni. Mert ennek így semmi értelme nincs, hogy bármit megveszek az országban, bármit legálisan be tudok szerezni, ugyanakkor meg az alkalmazása tiltva van. És nincs is megfelelő eszköz ezeknek az ellenőrzésére, hogy ezt hogy lehessen betartatni. Tehát nyilvánvalóan itt ugyanez, az alkalmazással kapcsolatos problémák merülnek fel.

Azt szerettem volna kérni államtitkár úrtól, hogy néhány hónapot, tehát két-három hónapot legalább adjon már arra a természeti erőforrásokkal foglalkozó ágazatoknak, gazdálkodóknak, természetvédőknek, vadászoknak, vadgazdáknak, hogy ezt a jogszabályt érdemben tudják mérlegelni azért, hogy ne politikai támadások céltáblája legyen, hanem valóban szakmai vita alakulhasson ki. És utána arra kérem, hogyha néhányra van esetleg konstruktív javaslat, akkor viszont ne az általános kormányzati gög legyen a válasz, hanem fontolják meg a javaslatokat. Tehát azt szeretném kérni, hogy mindkét oldalról legyen meg az az igény, hogy ebben szakmai vélemények legyenek.

És egyetlenegy dologra szerettem volna még rákérdezni államtitkár úr esetében, ez pedig az, hogy bizonyos természetvédelmi online fórumokon már most szóba került önök által is ismert civil természetvédő részéről, hogy a mostani vadászati idény-átalakítás esetleg védett fajokat érinthet. V. Németh Zsolt arról tájékoztatott korábban, hogy ilyen szándék egyáltalán nincs. Tehát itt, ugye, megint felmerült annak az aggálya, hogy akár az egerészölyv, akár a héja, akár barna rétihéja... Megköszönöm a jegyzőkönyv miatt, hogyha megnyugtathatna abban, hogy semmiféle ilyen szándék nincsen, hiszen riogatás az ezzel kapcsolatos esetleges információmegosztás.

ELNÖK: Köszönöm. És még gyors kérdést tennék az új vadászati törvényhez. Hagyományos, tradicionális vadászati formákból vissza tudunk-e emelni szabályozott körülmények között? Teszem azt, a magyar agarászat egy nagyon fontos része lehetne a vadászati kultúrának, hogyha azt szabályozott és ellenőrzött formában vissza tudnánk hozni. Ezt kérdezem még, és akkor, szerintem, lassan lezárom a mostani ülést, de fogunk még, gondolom, sokat találkozni.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár (Földművelésügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a kérdéseiket is. Amit Sallai képviselő úr elmondott, a védett fajokat érinti. Most olyan szívesen generálnék politikai vitát, mert ezek mind-mind azok az álságos, mondvacsinált, nyilvánvalóan alap nélküli dolgok, amikre már most próbálkozik felmászni az a természetvédő réteg, amelynek általában a saját státuszán kívül különösebben más nem szokott fontos lenni. Én azt gondolom, hogy felesleges pengetni ezeket a húrokat, mert ma Magyarországon senki nem gondolkodik abban, hogy ilyen védett fajokhoz hozzányúljunk. Zárójel, szigorúan zárójel: de természetesen ez egy szakmai vita, tehát itt nem hitéleti vitákat kell folytatni meg nem kőbe vésett szabályokat – szakmai vitákat kell folytatni. Én nem támogatom, nincs ilyen elképzelés, és az én információim szerint senki nem is gondolkodik ebben. Csak zárójelben jegyeztem meg, hogy mindenképpen szakmai vitákat kell ezekről folytatni.

A természetvédelmi őr a nemzeti park alkalmazottja, és független a gazdától. Így van. Ugye, analógia volt, példa volt a hivatásos vadászat. A függetlenedést csak

addig kell végiggondolni, hogy ne okozzon a fizetésben, szolgálati lakásban, egyéb járandóságokban problémát. Tehát annyira kell belenyúlni ebbe a rendszerbe, amennyire az igényli az állami szerepvállalást, és annál egy jottányit sem tovább, mert itt magán vadásztársaságokról beszélünk, amelyek nagyon sok mindent megoldanak a hivatásos vadász foglalkoztatása kapcsán. Ezekbe nem szabad páros lábbal beleugrani. Odáig kell elmenni, amíg világosan a szakmai feladatokat el tudják látni ezek a hivatásos vadászok.

Az EMVA-val kapcsolatosan, hogy egyesület tud pályázni, nem egyesület nem tud pályázni. Ez igaz, de sajnos én a vadgazdálkodási törvényben ezzel nem fogok tudni mit kezdeni. A megfelelő fórumon próbáljuk ezt jelezni, de ezek EU-s szabályok. Nyilván ezt érdemes végiggondolni tágabb értelemben is.

A tiltott vadászati eszközök. Nagyon nehéz kérdés, nagyon-nagyon nehéz kérdés. Főként a beszerzés oldala, amit mondott képviselő úr is, mert az Európai Unió közösségében élve ezt csak és kizárólag az Európai Unió szervezetrendszerén, jogszabályi rendszerén belül lehetne kezelni, én országosan nem tudom ezt a dolgot kezelni, mert átsétál – és innentől kezdve csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném mondani, hogy abszolút példa, fogalmam sincs, hogy hogy van – Szlovákiába az illető, és ott megveszi ezt, aztán hazajön, és itthon meg használja. Tehát olyan szabályokat, amit mondott is képviselő úr, érdemes alkotni, ami az alkalmazásban megnyilvánul. Nem tudom ezeket sajnos megtiltani. Pontosabban meg tudom tiltani, a használatának nem tudunk kellően utánajárni, ellenőrizni, hogy a sötét magasles homályában mi kerül elő a hátizsákból, milyen éjjellátó felszerelés, ezt sajnos nem tudom ellenőrizni. Itt inkább a vadászati kultúra emelkedése vagy a vadászati kultúrával kapcsolatos központi feladatok, ami sokkal lassabb, sokkal nehezebb, de abban látnék előrelépési lehetőséget.

Hogy mennyi időt hagyunk a normaszövegre? Nekem az az elképzelésem, hogy a koncepció nyilvánosságra hozatalát követően, most mondjunk egy számot, április 1-je, onnantól kezdve nekem minimum kell két hónap, mire a normaszöveget olyan szintre tudom hozni a koncepció alapján, amiről egyáltalán van értelme beszélni. Tehát már a koncepciónak, szerintem, nagyságrendileg egy két hónapos vitája biztos, hogy lesz, mert nem tudom gyorsabban előállítani a normaszöveget. Utána a koncepció lezárásaként bejön a sok javaslat, a félkész normaszöveget átdolgozzuk, és miután átdolgoztuk, utána van lehetőség arra, hogy a normaszöveget is nyilvánosságra hozzuk. És akkor azt mondjuk, hogy társadalmi vita. De ezért szerettem volna hangsúlyozni előre is, hogy ennek a társadalmi vitának az egy nagyon ideális alakulása lenne, hogyha a benyújtott törvényjavaslat a parlamenti nyári rendkívüli ülészek végére esne, és akkor mindenkinek van még legalább egy hónapja-másfél hónapja, amíg magát a kész, benyújtott normaszöveget elemezni tudja. De a benyújtás előtt is szeretnénk mindenképpen valahogy ezt társadalmi vitára bocsátani.

A kormányzati gögöt én visszautasítanám a magam nevében. Lehet hogy azon a szemüvegen keresztül így tűnik, ezt nem vonom kétségbe, de nem ez a szándék, sem ennél a törvénynél, sem más törvényeknél.

A hagyományos, tradicionális vadászati lehetőséget említette elnök úr. Így van, ezekben mind gondolkodunk, plusz azért van gazdasági szempontból is jelentősége, a sólyommal történő vadászatnál például az egy komoly probléma, hogy arab vendégvadászok előszeretettel alkalmaznák ezt a vadászati módot, de per pillanat ez úgy lóg a levegőben, hogy hogy lehet megoldani. Ami biztos, bármilyen vadászati módot kerítünk elő, abból a legfontosabb célból nem tudunk és nem is akarunk engedni, hogy mi a Magyarországon megtalálható vadfajok érdeke. Ez a legfontosabb. Kettes érv: hogy lehet a mezőgazdasági szereplő és a vadászok között valamilyen

elfogadható összhangot teremteni. És ezután következhet minden más, ami ehhez kapcsolódik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mind a külső szemlélők, mind pedig a bizottság tagjai, illetve a meghívott vendégeink számára nyilvánvaló, hogy milyen fontos témát vetett fel ez az albizottság. Nagyon számítunk a további konstruktív együttműködésre, és fel is ajánlanám az albizottság nevében, hogy mi ennek egy kicsit szeretnénk a zászlóvivői lenni.

Egyebek

A továbbiakban áttérnénk, hogyha ezt lezárhatjuk... *(Senki sem jelzi, hogy ellenvetése lenne.)* ..., a 3., egyebek pontra, amiben államtitkár urat azért szeretném még kérni azzal kapcsolatban, hogy látható, hogy a vadgazdálkodási törvény módosításával, illetve új törvénytervezettel kapcsolatban milyen sok hozzászólás vetődött föl, szeretnénk a továbbiakban minden olyan, az államtitkárságot érintő kérdésben, amiben vagy módosítás vagy pedig új törvény keletkezik, akkor ugyanezeket az utakat végigjárni. És szeretném a bizottság szakértőit is megkérni arra, hogy abban az esetben, hogyha a más területről érkező, az albizottság hatáskörébe tartozó törvényjavaslat-előkészítés történik, akkor szeretnénk ezt megvitatni, illetve legalább ilyen szinten előzetesen megtárgyalni.

Államtitkár úr, főosztályvezető úr, köszönöm szépen a jelenlétüket. Jó munkát kívánok mind a mai napra, mind pedig az elkövetkező időszakra! Remélhetőleg fogunk nemsokára találkozni. Viszontlátásra! *(Dr. Bitay Márton Örs és Szabó Ferenc távoznak az ülésről.)*

Az ülés berekesztése

Amennyiben az egyebek napirendben más nem érkezett, a mai ülést berekesztem. Köszönöm szépen minden megjelentnek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 51 perc)

Varga Gábor
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Szűcs Dóra